ዴሞክራሲያ

የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ ልሣን

ዴሞ ቅጽ 12 ቁ 2 ሚያዝያ 1978

የፋሽስቶቹ ቢቻና ፓርቲና ዴሞክራሲ፣
ሕዝቡን በእግረሙቅ ቀይደ ዳንኪራ!

በመጪው መስከረም ፋሽስቱ መንግስት ህዝባዊና ዴሞክራሲያዊ በሚሉ ቅፅሎች የተሸሞነሞነና የተሸፋፈነ ሪፐብሊክ ለማወጅ ሽብረቡን ባጧጧፉበት በአሁኑ ወቅት የዴሞክራሲን ጥያቄ በአጠቃላይ የመደራጀትን መብት በተለይ አንስቶ ዲስኩራቸው፣ የሕዝቡን አፍ ለማመው ዳንኪራቸው ሕዝቡን በእግረሙቅ ቀይደው መሆኑን ጠና ሰጥቶ ማቅረብ የግድ ይሆናል::

የኢትዮጵያ ጭቁን ህዝብ ለዘመናት ለብትር—አልባ ሆኖ ሲረገጥና ሲጠዘጠዝ የቆየ ሲሆን ሥዩመ—መለኮት ነኝ ይሉ የነበሩት አጼ ሥዩመ—ጠመንጃ በሆነው የመስቦብ [illegible]ለሚል መተካታቸው ሁኔታው በዚህ ረገድ ያሳየው ይህ ነው ሊባል የሚችል አያንታዊ ለውጥ እንደሌለ ከገዢው መደብ ተጠቃሎ ለማይገኝ ወይም ፍርፋሪ ለቀም ዓይኑ ላልታወረ ኢትዮጵያዊ ሁሉ ግልፅ ሆኖ የሚገኝ ነው:: እንዲያውም በአፈናና በእመቃ የተራቀቀው የሰብየት ኅብረት ዓይነአውጣ ጣልቃ—ገብነት በመሰፈኑ የመብትና የዴሞክራሲ ደብዛ ጭራሽ ድምጥማጡ ጠፍቶ አስቃቂና ኢሰብዓዊ ሥርዓት ሰፍኖ ይገኛል::

በየካቲት '66 ታሪካዊ አብዮት የኢትዮጵያ ጭቁን ህዝቦች በትግል አንድነት ተካሰረው ስር ነቀል ለውጥን ለኢትዮጵያ በጠየቁበትና ለዚሁም ዓላማ በደመቡት ወቅት ከቀረቡት ህዝባዊ ጥያቄዎች አብዩ የዴሞክራሲ መብት መከበር ጉዳይ ነበር:: የህዝባዊ ትግሉ ማዕበልም የአድሀሪውን መንግሥት የአፈና አውታሮች አናግቶ ሽባ ስላደረጋቸው ሰፊው ሕዝብ መብቱን በጉልበቱ በማስከበር ሥር-ነቀል መፈክሮችን በጽሁፍና በአደባባይ በማስተጋባት፣ በመሰለፍና የሥራ ማቆም አድማ በማድረግ፣ ከሁሉም በላይ ደግሞ በመደራጀትና በዚህም መስክ ለመጠናከር በመታገል ወዳጅና ጠላቱን መለየት ብቻ ሳይሆን ጥቅሙንም ለማስከበር ምን ማድረግ እንዳለበት በሞላ ጎደል ማወቁን አረጋገጠ:: እነሻለቃና ኮሎኔል አጼው ቤተመንግሥት እየተመላለሱ የታማኝነት ቃለ—መሐላ እያሰሙ በሚሰግዱበት ወቅት ጭቁኑ ህዝብና ታጋዩ ተራማጆች ክፍል በጉልቻ ለውጥና በጥገና ተሐፋ አልደለልም ብሎ ተጋድሎውን በማጧጧፍ፣ የእነአቱ አከሌ በእነልጅ እንዳልካቸው መተካት ትግሉን ሲያቀዛቅዘበት፣ አምርሮ በመታገሉ የአድሀሪውን ሥርዓት ቅንጮ ሊያወርድና ሥልጣንም ሊያንኮታኩት ቻለ::

ዲሞ ቅጽ 12 ቁ 2

የኢትዮጵያ ህዝብ ትግል አምርቶ-ለበሊቱና ሊሆን የበቃውም የህዝቡ ድርጅታዊ
ጥንካሬውና የተለያዩ የትግል ስልቶች ተመክሮው ባለመዳበሩና የተደራጀ የታጠቁና ጽኑ
ሙሉ የሆነውን የምርጥ መኮንኖች መንጋ በወቅቱ ሊቋቋም ባለመቻሉ መሆኑ በገሃዱ ሲረ
ጋገጥም የድርጅት ጥያቄ አብይነት ከመቸውም ጊዜ ይበልጥ ጉልቶ ወጣ:: በአብዮቱ
ወቅት ብቅ ጥቅ ያሉት የፖለቲካ ድርጅቶችና ቡድኖችም ህልውናቸውን ለማረጋገጥና በትግ
ላቸው ህዝባዊ ድጋፍን ለማግኘት መጣራቸውን ቀጠሉ:: ሆኖም የህዝቡን ዲሞክራሲያዊ
መብት አፍኖ ብሎ የተገለበጠውን መንግሥት የተካው ወታደራዊ ቡድን ከመምህሩ ደቀ
መዝሙሩ ነውና ሥልጣን በወጣ ማዕገሥት በአዋጅ ነጉድጓድ ተለጉሙ ተቃዋሚ ማለትን ያዘ::
ከዚያ የለመቀውን ሁሉም የሚያውቀው ታሪክ ሲሆን በሥልጣን ለመደላደል ተቃዋሚን ማፈን፣
ህዝቡ እንዳይደራጅ መከላከል፣ ድርጅቶችን በህግ ማገድ፣ ማፍረስ ማሳደድ ወዘተ.. የ
የዚህ መንግስት የነና መልኩ ሆና ቀይቷል::

ከሀገርና ህዝብ ጥቅም አንፃር ሲታይ ፋሽስቱ መንግሥት በአርቆ አስተዋይነትና
በብልህነት የማይታማ ቢሆንም ሥልጣንና ጥቅሙን በሚመለከት የነቃና የጮሌነትን ከበረ
ወሰን ጨለጠ መሆኑ አያከራክርም:: ስለዚህ በአብዮታዊ ትግል እየጋለና እየተጋጋመ
የነበረውን የህዝብ ሀይል ማዳከምና ማከላሸት ለሥልጣኑ ዋስትና ይሆናል ብሎ ለማመን
ጊዜ አልወሰደበትም፣ የአፈና ዘዴውንና አፈጻጸሙን ለማራቀቅ የቀጠረና ምሁራንን ቅጥርና
አስተዋጽዖ ጭምር የህዝቡን የመደራጀት መብት ማገዱን በሚመለከት ግን አስተማሪ አለ
የቀም:: ጥቂቶች ከተደራጁና ጥቅማቸውን እያጠበቁ በሚያገለግሉ ፖርቲ/ፖርቲዎች/ ግን
ባር ወዘተ.. ~~ጥር ከተጠበሱ የሚገራቸው ኃይል እንደሚደርሮ ጠንቂቆ የሚያውቀ~~
የገዢ መደብ የት አለ?

“ኢትዮጵያ ትቅደም”እና “ህብረተሰባዊነት”ይባል በነበረው ጥንቅጥ አማካኝነት
ይሰበክ የነበረው የጨቋኝና ተጨቋኝ፣ ያአፋኝና ተመቺ “አስታራቂ አንድነት”በውስጡ ያዘ
ለው የፀረ-ዲሞክራሲ ደባ አስኪጋልጥ ረዥም ጊዜ የፈጀ አልነበረም:: የመኮንኖቹ መን
ግስት ራሱ የህዝቡን አብዮት ገዳቢ ሀይል መሆኑን በመሸፈን ህዝቡ ባለመብት ከሆነ
ግድቡን ያፈርሳል ማለት ፈንታ “መብት ከተከበረ አድሀሪያን ህዝቡን አወናብደው
አብዮቱን ይቀለብሳሉ” የሚል ማጭበርበሪያ አንዳቀረበው ሁሉ የህዝቡ የመደራጀት መብት
ከተከበረ ሠርቶ አደሩ በህቡና ወኪል ድርጅቶች አማካኝነት ይታገለናል ከማለት ይልቅ
“የመደራጀት መብት ህዝቡን ከፋፍሎ ለፊውዳሎችና ኢምፔርያሊስቶች በር ይከፍታል” ሲል
ተመፃደቀ፣ ከሌለቤት ያወቀ ለአሳር ነው ቢባልም ለህዝቡ አዋቂ እኔ ነኝ ብሎ ደረቀ::
የአንድ ፖርቲ ፅንስ ሀብንም ሸመድመድ አያለች ብቅ ብቅ አለች:: በዙ ፖርቲ ከፍፍል
አንድ/ፖርቲ አንድነትና ህብረት የሚል ቀመርም ወደ ፖለቲካ ዓዲ አያሉ በገቡት መኮን
ኖች ተቀነቀነ:: ለወሰብሰብ የፖለቲካና ህብረተሰባዊ ችግሮች ባይ ተከፋ-ሰጪ ቀላል-
ቀመራዊ መፍትሄዎች ሲቀርቡ የሚረኩት ተላላዎች አያን! አያን! አሉ:: ተራማጅና ግራ-
ከንፍ ነኝ የሚለውም ክፍል አንዳዶ ጨፍላቂነት ሌላም የምሥራቅ አውሮፓው አምባገነናዊ
ነት በሽታ የሚጠናወተው ከመሆን ጭሱ በጭሱ ባለማምለጡ በቸና ፖርቲ ደግ ግን የማን
ከሚለው ውጭን አመለካከትና ጥያቄ ሊያሰፍ አልቻለም ነበር:: ለዚህም ፋሽስቱ መንግ
ሥት በባንዳ ምሁራን እየተመከረ የሰጠው ምላሽ “የሠርቶ አደሩ” የሚል ሲሆን ማን
ሠርቶአደሩን በሀቅ ይወከላል የሚለውን ጉዳይ ለሚመለከተው ህዝብ ማቅረቡን ሳይቃጣ
ራሱን በራሱ በውክልና ሾሞ ከሰደድ እስከ ኢሰፓ እነሆ ተወንጭፎ በሥልጣን እንደተሰየመ

አለ:: ኢሰፓ በብቸኛ ገዢ ፓርቲነት መጪውን ሪፐብሊክ ይመራል መባሉ ስለማይቀር ም
ወታደራዊ የሚለው ስያሜ በህዝባዊና ዲሞክራሲያዊ አልፎም በ"ሠርቶአደራዊ" እንዲለወጥ
ቢያንስ የፋሽስቶቹ ምኞትና ፍላጐት ነው::

የጭቆና የብዝበዛ ዘዴያቸን በማፍለቅ ረገድ ፋሽስቶቹ መኮንኖች ለም አንጎል
እንዳላቸው ቢያስመዘግቡም የፖለቲካ ፅንሰ ሀሳብን ሉና ነሷ ግን ከበሰመስሩ የሚገድፏ፣
የቁርጥኑን ለፍትጠት የሚደገሙ፣ የተወናበዱና በወዠንገብር ተውጠው ጥራዝ ነጠቅነትን
እንደ ጥልቀትና ብስለት የሚያራግቡ ዓይነቶችን በቅጡ ያልገለጡ መሆናቸው ግልፅ ነው::
አንዱ ብቸኛ ፓርቲ ያሻል ብለው የለፈፉትና አሁንም እየለፈፉት ያለው ይህንኑ ያን
ፀባር ቃል:: ለነገሩ ሥልጣን በጨበጡ ማዕግሥት ሌኒንን ከመቃብሩ አንቀሰቅስም የጮ
አይዲዎሎጂም እያሻን ብለው የለፈፉት መኮንኖች ተገልብጠው በሕይወት ያሉ ኢትዮጵያውያን
ሲራቡ አላየንም በማለት ገንዘብ በሌኒን ጠውለት ላይ ሲያወጡና በሌኒንም ስም ሲገ
ዘቱ እያየን ስለሆነ ይህ ከፅንፍ ፅንፍ ዝላይ ልባዊ አመርታን ቢያመለክት እንኳን
በሚለፈፈው መስክ መምታታትንና ተቃርኖን ማምጣቱ የሚጠበቅና እየታየም ያለ ነው::
ከእነከለ ኔል መንግሥቱ ይበልጥ የበሰሉና የነቁ ሌሎች አምባገነኖችም የብቸኛ ገዢ
ፓርቲን ፅንሰ ሀሳብ "በተሻለና"—በተካሳተ-መንገድ ሊያስረዱና ሊያስፋፉ ሲጓከሩ
ቆይተዋል:: ሆኖም ግን አምባገነነነትን ማጠያቂያ፣ የህዝቡን መብት ማፈኛ ከመሆን
አላለፈም::

መደብ መደብ የሚለው መንግሥት ራሱ ቢያንስ በአፍ እንደማይክደው ሁሉ ህብረ
ተሰብ በመደቦች እስተከፋፈለና ጨቋኝና ተጨቋኝ፣ በዝባዥና ተበዝባዥ እስካሉ ድረስ
ይህ ሁኔታ የሚስከትለው ልዩነትና ቅራኔ በህብረተሰቡ ውስጥ የሚካሄደውን ትግልና
ትንቅንቅ እየቃኘ የሚቆይና በአበው ምክርና አስታራቂነት ሳይሆን በመራራ ትግልና
ጠርነት እንደሚፈታ ነው:: ቅራኔ ጠመኖሩ ጥቅማቸው ተፃርር የሚገኙት ክፍሎች ጥቅ
ማቸውን ለማስጠበቅና ትግላቸውንም በተቀናጀ መልክ ለማካሄድ ይደራጃሉ:: በመሆኑም
የፖለቲካ ፓርቲያች የዚህ ቅራኔ መኖር ክስተት ናቸው:: ቅራኔ በመኖሩ ፓርቲያች
ይወለዳሉ እንጂ በተቃራኒው ፓርቲያች በመኖራቸው የሌለ ቅራኔ አልተወለደም፣ አይ
ፈጠርምም:: ጋሪውን ከፈረሱ አስቀድመው በመገተር የሚከራከሩት የፋሽስቱ መንግሥት
ዓይነት አምባገነኖች ሊሸፋፍኑ የሚሞክሩት ይህንን ጠቅ ነው:: በብሔሮች መሀከል
ልዩነትና ጭቆና በሌለበት ወይም ዲሞክራሲ በሰፈነበት ህብረተሰብ የብሔር ልዩነትን
ለማ[illegible]ገብ በሚል የሆነ ፓርቲ ቢቋቋም አጓማጭና ተከታይ የሚያጣ ለመሆኑ ጥርጥር የለ
ውም:: በአንፃሩ ደግሞ ትምክህተኛነት በሰፈነበትና ዲሞክራሲያዊ እኩልነት በሌለበት
ህብረተሰብ ጠባብ ብሔረተኛነትን የሚያናፍሱ ድርጅቶች መቆፍቀፋቸው የማይቀር ነው::
የነኛ መፍትሔው ቅራኔውን በመሠረቱ መፍታት ላይ እንጂ ቅራኔው የፈጠረውን ፖለቲካዊ
ድርጅታዊ ክስተት ማገዱ ላይ አለመሆኑም ግልፅ ነው::

እናንተ ተከተሉ እና እንደራጁ የሚለው መፈክር አምባገነን ገዢያች ሁሉም
ለህዝቡ የሚያቀርቡት ነው:: ብቸኛ ፓርቲ፣ የራሳቸውን ፓርቲ በገዢነት በመሰየም
የህዝቡን በነፃ የመደራጀት መብት ያግዳሉ:: እንደ ፋሽስቱ መንግሥት ከሆነም ከህጋዊ
አገዳ አልፈው ለደራጅ ያለውና የተደራጀውን በአረመኔ ሽብር ይጨፈጭፋሉ:: ገዢው
ፓርቲ የገዢያቹ ብቻ ነው እንዳይባል "ሕዝባዊ" ስያሜ ይሰጠዋል፣ ማንም ሳይወክለው
የህዝብ ወኪልነትን ከቢ ለራሱ አለብሶ ይሰየማል:: ሠርቶአደሩን ህዝብ ከሥልጣን
አግልለውና የበይ—ተመልካች አድርገው በሠርቶአደሩ ስም የሚገዙት ፓርቲያች ይዘት
ይኸው ነው:: የዚህ ዓይነቱ ፓርቲ አባል መሆንም የህልውና ጥያቄ በመሆኑ ተመልምሎ
አምቢ ማለት መዘዝ ያስከትላል:: አባልነት ለኑሮ መሻሻልና ከጥቃ ለመቀራመትም

በር ስለሚከፍት የአባሉ ቁጥር ይጨምራል:: የአባልነት ካርድ የከፋ ቀን ዋስትና ይሆናል:: ፓርቲው ከመንግሥት ጋር ሁለቱም ደግሞ ከሀገሪቷ ጋር አንድ ሆነው ስለሚቆጠሩ ፓርቲውን ያልተከተለ ከሀዲ፣ ፓርቲውን የነቀፈ ፀረ—አብዮተኛ ይሆናል:: የቀድሞው የቻድ መሪ ቶምባልባይ "ማንኛውም የቻድ ተወላጅ ህፃን ሆነ ሽማግሌ" /ወደደም ጠላም/' "የገዢው ፓርቲ አባል ነው" ያለው ጉዳዩን ይገልፀዋል:: ኢትዮጵያዊነት ከኢሰፓነት ጋር ተወራራሽ ነው ሲሉ ፋሽስቶችስ ምን ቀሩቸው?

ዲሞክራሲ የብዙሃኑን የበላይነትና የህዝብን ወሳኝነት እስካመለከተ ድረስ የህዝቡ በነፃ የመደራጀት መብት መሠረታዊ የዲሞክራሲ ጥያቄ ነው:: ይህንንም መሠረታዊ መብት ማንኛውም ፓርቲ ወይ የታጠቀ ኃይል" በጉልበት ሆነ በዘፈቀደ ሊገድበው ሆነ ሊያጠፋው የሚችል መሆን የለበትም:: ዲሞክራሲያዊ ባህል በተጨባጭ ልምድና ተመክሮ በሂደት የሚገበይ በመሆኑ አንድ ህዝብ "ገና አልነቃም" በሚል ሞግዚት ተሰይሞበት መብት-አልባ የሚሆንበት ሁኔታ ምንኛ ቢሸፋፈን ጭቆናን ከማንፀባረቅ አያመልጥም:: በአድርባይ ምሁሮችና የአምባገነን ገዢዎች አፈቀላጤዎች ብዙውን ጊዜ የሚንፀባረቀውን የህዝብ መናቅ ጉዳይ ወደጉን በንተው ሀቅ ገልፀ የሚያደርግልን ህዝቡ በአብዛኛው ጊዜ በራሱ ትግልና ተመክሮ የሚጠቅመውንና የሚበጀውን እንደሚያውቅ ነው:: የኢትዮጵያ ህዝብ ገና አልነቃም በአፄ ኃ/ሥላሴ ላይ ለመነሳት ገና ዘመናት ያሻዋል ይሉ የነበሩ ምሁሮችን በየካቲት '66 አላሳፈራቸውምን? የዘውዱ ሥልጣን ከተነቃነቀ ህዝቡ ይከፋፈ, ላል ብለው ያሟረቱትንና የተመኙትንም በህብረቱ ኩም አላደረገምን? አልፎስ ነቃን ያሉ ምሁሮች ሳይቀሩ አድርባይነት ጠልፏቸው ለእንዳለካቸው ጊዜ እንስጠው ብለው ትግል አፋኝነትን ባቀነቀኑ ጊዜ "ያልነቃው" ህዝብ አሻፈረኝ ብሎ ትግሉን በመግፋት ድል አልተቀዳጀምን? የዲሞክራሲ ባህል ባልዳበረበት የሚኖሩ ችግሮች የሚካዱና በቀላሉ የሚታዩም ባይሆንም በአንፃሩ ዲሞክራሲያዊ መብት ታፍኖ ዲሞክራሲ ይሰፍናል ብሎ መጠበቅም ቅዠት መሆኑ ገልፀ ነው::

በደፈናው ፓርቲዎች የተበራከቱበት ሀገር ዲሞክራሲያዊ፣ ፓርቲ ያነሰበት ወይ አንድ ብቻ የሆነበት ሀገር አምባገነናዊ ነው ማለት አይደለም:: የጥያቄው እምብርት አገዛዙና መብቱ ላይ ነው:: ፓርቲዎች የመደራጀት መብታቸው ተጠብቆ እያለ እያሉ ፓርቲዎች ላይከሰቱ ይችላሉ:: የህዝቡን ሰፊ ድጋፍ ያገኘ አንድ ፓርቲ ካለም ሌሎች ድጋፍ-አልባነት ስለሚጋረጥባቸው ላይደራጁ ይችላሉ:: ለማንኛውም ግን የህዝቡ የመደራጀት መብት ተከብሮ፣ ፓርቲዎች በነፃ ሊንቀሳቀሱና ሊሰሩ የሚችሉበት ሁኔታ ተፈጥሮ ህዝቡ በነፃ ምርጫ ወኪሎቹን በድምፅ የሚወስንበት ሁኔታ ሲፈጠር ነው እውነትም ዲሞክራሲያዊ የመደራጀት መብት ተከብሯል ሊባል የሚቻለው:: ፓርቲዎችም ዲሞክራሲያዊና ህጋዊ ሥነሥርዓትን በማክበር የህዝቡን ድምፅና ውሳኔ በመቀበል የሚንቀሳቀሱ መሆን አለባቸው:: የህዝብ ወኪል እኔ ነኝና ሌሎችን ማጥፋት የግድ ነው የሚሉ ፓርቲዎች ከዲሞክራሲ የተጣሉ ናቸው::

በኢትዮጵያ በአሁኑ ወቅት የህዝቡ በነፃ የመደራጀት መብት ጥያቄ /በፓርቲ፣ በማህበር፣ ወዘተ/ መመለስ ካለባቸው መሠረታዊ የዲሞክራሲ ጥያቄዎች አንዱ ነው:: ታጋይ ሀይሎች ሁሉ ይህንን መፈክር ተገቢውን ክብደትና ትኩረት ሰጥተው ሊቀሰቅሱበትና ሊታገሉለት የሚገባ ነው:: ኘሮግራማችንም የህዝቡን የመደራጀት መብት /በፓርቲ፣ ወዘተ/ በግልፅ ያወቀና በዲሞክራሲያዊ ህብረተሰብ ህጋዊ ተቃውሞ ያለና መኖር ያለበትም መሆኑን ያመነ ሊሆን ይገባዋል:: ኢህአፓም በኘሮግራሙ (አንቀፅ 2 ላይ) የሰፊው ሕዝብ በፓርቲ፣ በሙያ ድርጅቶች፣ በማህበራት ወዘተ የመደራጀት መብት

መከበር እንዳለበት በግልፅ ያስቀመጠው በዚሁ መሠረት ነው::በአጭሩ ኢሰፓኝ በሌላ መሰል-ጉልቻ ለመለወጥ የተያዘ ፕሮግራም መሆን የለበትም ማለት ነው::

ፋሽስቱ መንግሥት እንደ ኢሕአፓ ዓይነት የፖለቲካ ፓርቲያችን አገደና አሳዶ እንደ ኢሰአማ ዓይነት የሠራተኛውን ማህበራት አፍርሶ የራሱን ፓርቲ የራሱን ማህበራት አቋቁሞ በብቸኝነት በአምባገነንነት እየገዛ "ዲሞክራሲ" ሰፍኗል ይላል:: ተፃራሪያችን "ፀረ አብዮተኛ" እያለ "ለፀረ-አብዮተኛ መብት መስጠት አይታለምም" የሚሉ ጥቅሶችን እያንበለበለ በተጨባጭ ሰፊውን ሠርቶአደር ህዝብ መብት ነፍጎ "ፀረ አብዮተኛ" ብሎ ይገኛል ማለት ይቻላል:: በመጪው ፋሽስታዊ ሪፐብሊክም የሠርቶአደሩ ህዝብ በነፃ የመደራጀት መብት፣ በፖለቲካ ፓርቲ መልክ የመሰባሰብ መብት ጭራሽ የማይነሳና የማይኖርም እንደሚሆንም ሙሉ ለሙሉ ለማረጋገጥ ነቢይነትን የሚጠይቅ አይደለም:: የኢትዮጵያ ጭቁን ህዝብ በፋሽስቶች የተነጠቀውን ሥልጣንና መብት ሊያስመልስ የሚችለው በድርጅትና በትግል መሆኑ ይታወቃል:: ድልን ለማረጋገጥ ሆነ አዲስና ዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን ለመገንባት ድርጅት፣ የመደራጀት መብት ቁልፍ ጉዳይ ነው:: ዲሞክራሲ ስንል ለትግልና ድል ለወዲያኛውም ለመጪውም ግንባታ ነው:: ወሳኙ ኃይል ሰፊው ጭቁን ህዝብ ነው:: ይህ ዛሬም በተደራጀ ትግል ነገም በድልና ከድል በኋላ መረጋገጥ ያለበት ነው:: በጥቂት ፋሽስቶችና ህዝባዊ ነን በሚሉ አምባገነኖች የሚቋቋሙ ብቸኛ ፓርቲያች ይህንን ይፃረራሉ:: ለዚህም ነው በየካቲት '66 በታሪካዊነት የተከሰተው ዲሞክራሲያዊ የህዝብ ትግል ይበልጥ በተጠናከረና በኅብረ መልክ መቀጠል ያለበት::

ህዝቡ ራሱን ለማስተዳደር ሞግዚትእንደማያሻው ሁሉ ጥቅሙንና ሀቀኛ ወኪሎቹንም ጠንቅቆ ሊያውቅ የሚችለው ራሱ ብቻ ነው:: በትግሉ ሂደት በተመክሮ እየበሰለና ይበልጥ እየነቃ ይሄዳል፣ ከስህተቱ ይማራል፣ አስመሳዩን ከሀቀኛው አበጥሮ ይለያል:: የመምረጥና የመመረጥ መብቱም በተጨባጭ ተግባራዊ ሊሆንም የሚችለው መሠረታዊ መብቱ ሲከበር ብቻ ነው:: አለበለዚያ በኮለኔልና በሻለቃ መሀል፣ በኢሠፓ ፋሽስታዊ መንጋ መሀል ምርጫ ከዝንጀሮ ቆንጆ ምን ይመራርጡ ከመሆን አያልፍም:: የመደራጀትና የመቃወም መብት ገድቦና ከልክሎ ዲሞክራሲ ሰፍኗል ብሎ መመፃደቅ በፋሽስቱ መንግሥት የተጀመረ ባይሆንም በዚህ መንግሥት እንደ መለያ ፖሊሲ የተወሰደ ተራ ማጭበርበሪያና ባዶ መሸንገያ ነው::

የኢትዮጵያ ጭቁን ሕዝብ በኢሰፓ አይወከልም-ይህንን ጠንቅቆ ያውቃል:: ሀቀኛ ወኪሎቹን በነፃ ለመምረጥና ዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን ለመመስረት ህዝቡ ይሻል-ይህ የማይካድ ነው::

ለዚህ ትግል ተባብሮ መሰለፍ ሀገራዊና ዲሞክራሲያዊ ግዴታ ነው::

ሀቀኛ ዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያ በህዝባዊ
ትግል ድል ትመሰረታለች//
የህዝቡ በፖለቲካ ድርጅት የመደራጀት መብት
በህዝባዊ ድል ይረጋገጣል//
እ ና ቸ ን ፋ ለ ን ///

ሚያዝያ 1978 ኢህአፓ 14 ዓመት

በሚያዝያ 1978 ኢህአፓ የተመሠረተበትን አስራአራተኛ ዓመት ያከብራል:: በጀግና አባሎቹ የመስዋዕትነት ደም የራሰውን "የትግል ሰንደቅን" እያውለበለበ የቀጠለው ኢህአፓ በዚህ ወቅት ለህዝብ የገባውን ቃል ኪዳን ያድሳል፣ ትግሉን ያፋፍማል::